

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Капка Костова, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВНР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>е потвърдена изцяло.</p>	
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>20.11.2018 г. – н. д. № 1010/2018 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на двамата защитници на подсъдимия Н. Н. Н. против нова въззивна присъда № 9 от 06.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 199/2017 г. на Апелативен съд – Варна, с което е отменена присъда № 109 от 25.11.2015 г. по н.о.х.д. № 948/2015 г. на Окръжен съд – Варна, като подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2, вр. ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице – публичен изпълнител при Регионална дирекция – Варна на Агенцията за държавни вземания, с цел да набави облага за търговско дружество е нарушил служебните си задължения, от което са</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>настъпили значителни вредни последици), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С жалбите са развити доводи за допуснати от Апелативен съд – Варна съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост, като е направено искане и за преюдициално запитване. При условията на алтернативност защитниците претендират за оправдаване на подсъдимия, за намаляване на наложеното му наказание или за връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд – Варна.</p>	
<p>21.11.2018 г. – н. д. № 910/2018 г., I н. о., докладчик: Капка Костова, чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на частните обвинители и граждански ишци Д. К. и Ст. К. срещу въззивно решение от 14.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1255/2017 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена изцяло присъдата на Софийския градски съд по н.о.х.д. № 165/2011 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимите Б. Пр. и И. В. са признати за невиновни и всеки един от тях е оправдан по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК в условията на независимо съпричиняване – причиняване на смъртта на трето лице поради немарливо изпълнение на правно регламентирана полицейска дейност, представляваща източник на повишена опасност – използване на помощни средства (белезници) и физическа сила от страна на служител на МВР по отношение на задържано под полицейски арест лице, регламентирана в чл. 72, ал. 1 и 2, чл. 73, ал. 2 и 3 от ЗМВР (в редакцията на „Държавен вестник“, бр. 98/2008 г.) и Наредба регламент № I-з-1231/17.08.2006 г.</p> <p>С присъдата на СГС подсъдимите на основание чл. 304 от НПК са оправдани и по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 387, ал. 4 вр. ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 3 от НК (неизпълняване на задължения по служба, от които са произлезли вредни последици и същите са причинени по непредпазливост). С присъдата са отхвърлени предявените от наследниците на починалия граждански искове за сумата от по 100 000 лв. срещу всеки от подсъдимите, представляващи обезщетение за неимуществени вреди вследствие на престъплението по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК.</p> <p>В касационната жалба се съдържа молба за отмяна на решението на САС и присъдата на СГС поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения и връщане на делото за ново разглеждане на СГС.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>28.11.2018 г. – н. д. № 856/2018 г., I н. о., докладчик: Николай Дърмонски, чл. 201, чл. 310 и чл. 211 от НК</p> <p>Във ВКС е постъпила касационна жалба от А. И. В. срещу решение № 115 от 19.04.2018 г. по</p>	<p>С решение № 255 от 28.12.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 115 от 19.04.2018 г.,</p>

в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда № 1 от 13.01.2017 г. по н.о.х.д. № 426/2016 г. на ОС – Хасково А.И.В. е призната за виновна, че като длъжностно лице – „касиер“ в Регионално управление „Български пощи“ ЕАД – Пловдив, областна пощенска станция – Хасково:

- е присвоила чужди пари – сумата от 7 364,96 лева, собственост на „Български пощи“ ЕАД, поверени ѝ да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от две години;

- е присвоила чужди пари – сумата от 191 781,85 лв., собственост на „Юробанк България“ АД – София, поверени ѝ да ги пази и управлява, като не отчитала суми в системата на банката, теглила суми и закривала спестовни влогове и срочни депозити, като длъжностното присвояване е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 вр. ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от шест години и „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от десет години, както и от „правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от десет години;

- е съставила неистински частни документи (нареждане – разписки, вносни бележки и договори за срочни депозити) и ги употребила във връзка с банкови операции – внесени и изплатени суми по спестовни влогове, откриване и закриване на срочни депозити, поради което и на основание чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от две години и осем месеца;

- е възбудила и поддържала заблуждение у няколко лица, като общата вреда е на стойност 38 580 лева, като причинената вреда е в особено големи размери, представляваща особено тежък случай, поради което и на основание чл. 211, предл. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а и чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от четири години и осем месеца.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено на А.И.В. едно общо наказание, явяващо се най-тежкото измежду наложените ѝ, а именно „лишаване от свобода“ за срок от шест години, към което присъединява наказанията „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от десет години, както и „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от десет години.

С решение № 115/19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на АС – Пловдив е намален размерът на наложеното наказание за извършеното престъпление по чл. 211, пр. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК от четири години и осем месеца „лишаване от свобода“ на четири години „лишаване от свобода“, както е намален и размерът на наложените за извършеното престъпление по чл. 202,

постановено от
Пловдивския апелативен
съд по в.н.о.х.д. №
109/2017 г.

<p>ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 НК, а именно – „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ от десет години на девет години. В останалата част присъдата на ОС – Хасково е потвърдена.</p> <p>В касационната жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наложените наказания и нарушение на материалния закон и се иска намаляване размера на наложените наказания, както и прилагане на института на условното осъждане по чл. 66 НК.</p>	
<p>04.12.2018 г. – н. д. № 1007/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и допълнение към него, подадени от прокурор при Апелативна прокуратура – Бургас, срещу нова въззивна присъда № 102 от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас. Подсъдим за престъпления по служба и против правосъдието е И. С. Д. – началник на Териториален сектор „Борба с организираната престъпност“ гр. Стара Загора към ГДБОП – София.</p> <p>С присъда от 16.01.2018 г. по н.о.х.д. № 606/2016 г. на Окръжен съд – Сливен подсъдимият И. С. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление против правосъдието по чл. 289 от НК (склоняване на длъжностно лице от прокурорските органи да наруши свое служебно задължение във връзка с правораздаването) и му е наложено наказание в размер на една година „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С присъдата подсъдимият И. С. Д. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено при условията на продължавано престъпление (като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б.,,а“ от НК, което заема отговорно служебно положение – главен инспектор) престъпление по служба по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С нова присъда от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е признат за виновен, като същият е признат за невиновен и оправдан за извършването на престъплението против правосъдието по чл. 289 от НК, а в останалата част относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадения касационен протест и допълнение към него се заявяват касационните основания за допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила и се иска връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция, за да бъдат отстранени допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, допуснати при постановяване на оправдателната присъда, като се иска подсъдимият да бъде признат за виновен.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>07.12.2018 г. – н. д. № 1029/2018 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и касационна жалба срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 75/2018 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе Р.А.Х. в качеството му на длъжностно лице – кмет на Община Ветово, е признат за виновен за присвояване на чужди пари, поради което и на основание чл. 202, ал. 1, т. 1 НК е осъден на „лишаване от свобода“ за 3 години. Р.А.Х. е признат за виновен, че съзнателно сключил неизгодна сделка, поради което и на основание чл. 220, ал. 1 НК, е осъден на „лишаване от свобода“ за 3 години. Съдът признал подсъдимия Р.А.Х. за виновен в това, че не положил достатъчно грижи за ръководенето и управлението на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за Община Ветово в размер на 61 933,30 лв., поради което и на основание чл. 219, ал. 1 го осъдил на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. Признал Р.А.Х. за виновен в това, че нарушил и не изпълнил служебните си задължения, като не провел прозрачна и действителна процедура за събиране на оферти за обект, с цел да набави облага за друго, като от деянието са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Ветово, поради което и на основание чл. 282, ал. 1 вр. чл. 54 от НК го осъдил на „лишаване от свобода“ за 2 години. Окръжен съд – Русе определил общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и лишил Р.А.Х. от правото да заема ръководна държавна и обществена длъжност, да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности за срок от 5 години. На основание чл. 66 от НК отложил изтърпяването на общото наказание за изпитателен срок от 5 години, през който подсъдимият Р.А.Х. е длъжен да работи или учи, освен ако е задължен да се лекува. Осъдил и Р.А.Х да заплати на Община Ветово сумата 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.</p> <p>С въззивната присъда на Апелативен съд – Варна е намален размерът на наложеното наказание на две години „лишаване от свобода“, отложено за срок от четири години и е намален размерът на обезщетението за Община Ветово на 67 995,96 лв.</p> <p>В протеста се съдържа искане за отмяна на присъдата на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав. С касационната жалба се иска оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>07.12.2018 г. – н. д. № 1084/2018 г., I н. о., докладчик: Евелина Стоянова, чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу въззивна присъда № 13 от 05.10.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена първоинстанционната присъда на Окръжен съд – Силистра в</p>	<p>С решение № 265 от 27.12.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила нова присъда № 13 от 05.10.2018 година,</p>

<p>частта, с която подсъдимият С. Д. А. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 219, ал. 1 от НК (безстопанственост) и вместо това подсъдимият е оправдан изцяло по повдигнатото му обвинение. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>В протеста и допълнението към него са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъдата по н.о.х.д. № 333/2016 г. на Окръжен съд – Силистра подсъдимият С. Д. А. е признат за виновен за това, че в периода 01.12.2008 г. – 28.03.2011 г. в гр. Дулово, обл. Силистра, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93. т. 1, б. „б“ от НК – председател на РПК „Наркооп“ – гр. Дулово, не е положил достатъчно грижи за ръководеното, управлението, стопанисването и запазването на повереното му имущество, както и възложената му работа, като не изпълнил служебните си задължения по чл. 26. ал. 2, т. т. 3 и 4 и ал. 3 от ЗК и чл. 35, ал. 1, т. т. 3 и 4 и ал. 2 от Устава на РПК „Наркооп“ – гр. Дулово, като от това са последвали значителни щети за РПК „Наркооп“ в размер на 15 472,55 лв. – престъпление по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26 от НК. На подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години с пет години изпитателен срок и глоба в размер на 2 500 лв.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият С. Д. А. е оправдан за това, че на 13.05.2009 г. в гр. Дулово, като извършител, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т.1, б. „б“ от НК – председател на РПК „Наркооп“ – гр. Дулово, в съучастие с Х. Ф. Ч. – управител на „Интер-Трейд“ ЕООД, в качеството му на помагач, присвоил чужди пари – 88 018,89 лв., собственост на РПК „Наркооп“, поверени му да ги пази и управлява, която сума е в големи размери, като за улесняване на присвояването е извършил престъпление по чл. 311 от НК, съставил официални документи – пет броя протоколи за установяване извършването и заплащането на СМР от 13.05.2009 г. за обект „Ресторант и офиси“, собственост на РПК „Наркооп“, на стойност 191 066,32 лв. при реално извършени СМР за сумата от 103 047,43 лв., с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тия обстоятелства – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 и чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно присвояване, като за улесняването му е извършено и друго престъпление – лъжливо документиране).</p>	<p>постановена по в.н.о.х.д. № 154/2018 г. на Апелативен съд – Варна.</p>
<p>12.12.2018 г. – н. д. № 1128/2018 г., П н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия В. П. Г. против решение № 316 от 31.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 728/2018 г. на Софийския апелативен съд. С него е изменена присъда от</p>	<p>С решение № 276 от 14.12.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила решение № 316/31.07.2018 г., постановено от АС –</p>

<p>28.03.2018 г. по н.о.х.д. № 20/2018 г. на Окръжен съд – София, с която подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК (подкуп на длъжностно лице). Въззивният съд е намалил наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и четири месеца на една година, като е наложил и кумулативно наказание „глоба“ в размер на 300 лв.</p> <p>С жалбата са развити доводи за допуснати от САС нарушения на закона и явна несправедливост, като е направено алтернативно искане за отмяна на постановеното решение и прилагане на чл. 9, ал. 2 от НК или за намаляване на наложеното на подсъдимия наказание.</p>	<p>София, НО, 7 състав, по в.н.д. № 728/2018 г. по описа на същия съд и състав. Решението е окончателно.</p>
<p>13.12.2018 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и две касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.</p> <p>С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо общежитие от закрит тип.</p> <p>На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.</p> <p>С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13</p>	<p>Отложено за 14.02.2019 г.</p>

<p>години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.</p> <p>С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p>17.12.2018 г. – н. д. № 1053/2018 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело срещу подсъдимия К. Х. (длъжностно лице – надзирател в затвора в гр. Бобов дол). Касационното производство е иницирано по касационна жалба на подсъдимия и защитника му срещу произнесено от Софийския апелативен съд въззивно решение № 186/08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1528/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда от 23.10.2017 г. по н.о.х.д. № 463/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което наруши служебните си задължения с цел да набави за друго облага).</p> <p>С присъдата му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години. Съдът наложил и наказание „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 2 години.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на САС, като подсъдимият да бъде оправдан поради липса на престъпление или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>30.01.2019 г. – н. д. № 1087/2018 г., II н. о., докладчик: Татяна Кънчева, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Р. М. П. срещу въззивно решение № 119 от 20.09.2018 г. по в.н.о.х.д. № 138/2018 г. на Апелативен съд – Бургас.</p>	

<p>С присъда № 104 от 17.04.2018 г. по н.о.х.д. № 149/2018 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият Р. М. П. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на две длъжностни лица – младши автоконтрольори в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР) и осъден, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за три години. Със същата присъда му е наложено и наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева.</p> <p>С решение № 119 от 20.09.2018 г. по в.н.о.х.д. № 138/2018 г. на Апелативен съд – Бургас присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се иска отмяна на първоинстанционната осъдителна присъда и въззивното съдебно решение, с което е потвърдена, и оправдаване на подсъдимия.</p>	
<p>18.01.2019 г. – н. д. № 1142/2018 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а НК и чл. 54, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. И. И. С определение от 07.07.2018 г. по н.о.х.д. № 666/2017 г. на Окръжен съд – Плевен е одобрено споразумение между Окръжна прокуратура – Плевен и И. И., с което подсъдимият е признат за виновен, че е предложил подкуп – сумата от 50 лв., на длъжностни лица – полицейски органи (престъпление по чл. 304а НК и чл. 54, ал. 1 НК), управлявал МПС без съответно свидетелство за управление (престъпление по чл. 343в, ал. 2 от НК), както и ползвал неистински документ – свидетелство за управление на МПС (престъпление по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 от НК). На основание чл. 23, ал. 1 от НК страните са се споразумели на И. И. И. да се наложи едно общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим и глоба в размер на 500 лв.</p> <p>С решение № 163/16.11.2017 г. по к.н.д. № 937/2017 г. на ВКС производството по н.о.х.д. № 666/2017 г. на Окръжен съд – Плевен е възобновено по искане на главния прокурор на Република България, постановеното определение е отменено и делото е върнато за ново разглеждане на Окръжна прокуратура – Плевен от стадия „Действия на прокурора след завършване на разследването“.</p> <p>С присъда № 16/13.04.2018 г. по н.о.х.д. № 170/2018 г. на Окръжен съд – Плевен И. И. е признат за виновен, че е дал дар – подкуп от 50 лв. на полицейски служители и на основание чл. 304а НК вр. 54 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години при първоначално строг режим, както и „глоба“ в размер на 100 лв. Със същата присъда И. И. е признат за виновен и за това, че е ползвал неистински документ пред длъжностни лица и на основание чл. 316 НК вр. чл. 308, ал. 2 НК вр. чл. 54 НК е осъден на 3 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 НК е наложено най-тежкото наказание от определените, а именно – 4 години „лишаване от свобода“.</p> <p>С решение № 196/28.09.2018 г. по в.н.о.х.д. № 237/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново</p>	

<p>първоинстанционната присъда е отменена и наказателното производство, водено срещу И. И. за престъпление по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 НК е прекратено, а размерът на наложеното наказание е намален на 2 години „лишаване от свобода“.</p> <p>В касационната жалба се иска намаляване на размера на наложеното наказание.</p>	
<p>18.01.2019 г. – н. д. № 1152/2018 г., П н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 122, ал. 1 от НК и чл. 304а НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – Варна, касационна жалба на подсъдимата А. Ж. и касационни жалби на частния обвинител и граждански ищец П. Д. против решение от 21.08.2018 г. по в.н.о.х.д. № 493/2017 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда от 23.10.2017 г. на Окръжен съд – Варна подсъдимата е призната за виновна в извършването на престъпление по чл. 122, ал. 1 от НК (причинила другиму смърт по непредпазливост) и по чл. 304а от НК (предложила подкуп на полицейски орган, за да не извърши действие по служба). С присъдата на подсъдимата е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца за първото престъпление и в размер на 4 години и 6 месеца и наказание „глоба“ в размер на 8 000 лв. за второто престъпление, като за двете деяния съдът е определил общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 години и 6 месеца, към което е присъединил и глоба в размер на 8 000 лв. Подсъдимата е осъдена да заплати на гражданския ищец обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на престъплението по чл. 122, ал. 1 от НК – сума в размер на 150 000 лева.</p> <p>С въззивното решение наказанието на подсъдимата за първото деяние е намалено на 3 години „лишаване от свобода“, а наказанието за деянието по чл. 304а от НК – на 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“. На основание чл. 23, ал. 1 и ал. 3 въззивният съд е определил едно общо най-тежко наказание за извършените две престъпления „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, към което е присъединил наказанието „глоба“ в размер на 4 000 лева. Намалил е и размера на присъденото в полза на гражданския ищец обезщетение за неимуществени вреди на 100 000 лева. Въззивният съд е потвърдил присъдата в останалата част.</p> <p>С касационния протест прокурорът прави искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг въззивен състав.</p> <p>В касационната жалба на подсъдимата се претендира нейното оправдаване изцяло или частично по повдигнатите ѝ обвинения. Алтернативно се иска намаляване на наложените ѝ наказания и прилагане на чл. 66 от НК, както и отхвърляне изцяло или намаляване на размера на присъденото обезщетение по гражданския иск, или връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p> <p>С касационните жалби от гражданския ищец и частен обвинител алтернативно се иска отмяна на</p>	

въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна или увеличаване на присъденото обезщетение за неимуществени вреди до максимално предявения размер.

29.01.2019 г. – н. д. № 1223/2018 г., III н. о. – докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК

Делото е образувано по протест на Апелативна прокуратура – Варна срещу присъда от 05.10.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която подсъдимия М. Т. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК (в качеството му на лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Община Дулово, е извършил престъпление по служба, изразяващо се в нарушение на служебните му задължения по Закона за обществените поръчки (ЗОП) и Правилника за прилагане на ЗОП, с цел да набави за друго облага и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за „Публични инвестиционни проекти“ ЕАД в размер на 1 223 293,78 лева, както и за Община Дулово, изразяващи се в накърняване на авторитета и доверието в местната изпълнителна власт).

Със същата присъда е потвърдена присъда от 28.09.2017 г. на Окръжен съд – Силистра, с която подсъдимите М. Т., Г. С. и Р. М. са признати за невинни да са извършили престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители, в качеството си на длъжностни лица, в кръга на службата си, съставили официални документи, в които удостоверили неверни обстоятелства, с цел за бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства).

В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, като по отношение на оправдателната част на присъдата за деянието по чл. 311, ал. 1 от НК се твърдят допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. По отношение на осъждането на М. Т. за престъплението по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК се твърди явна несправедливост на наложеното му наказание в размер на 6 месеца „лишаване от свобода“. Последното е групирано с наказания по влезли в сила по отношение на М. Т. присъди, като му е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 г., както и наказания „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 6 години, „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с управление и разпореждане с държавни и общински средства и активи“ за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 5 000 лв.

С протеста се иска отмяна на постановената от Апелативен съд – Варна присъда и връщане на делото на въззивния съд за ангажиране наказателната отговорност на тримата подсъдими за извършено деяние по чл. 311, ал. 1 от НК, както и за увеличаване на наложеното на подсъдимия М. Т. наказание за извършеното престъпление по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК.

29.01.2019 г. – н. д. № 1228/2018 г., III н. о., – докладчик: Даниела Атанасова, чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по жалба на подсъдимия Д. В. – кмет на с. Узунджово, Община Хасково, срещу решението по в.н.о.х.д. № 371/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е изцяло потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 3743/2016 г. на Софийския градски съд (СГС).

С присъдата на СГС подсъдимият е признат за виновен за извършени две престъпления по чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който организира предлагането или даването на друго лице на имотна облага с цел да бъде склонен да упражни изборното си право в полза на определен кандидат, политическа партия или коалиция или да гласува на референдум по определен начин).

С присъдата и по двете престъпления му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години и „глоба“ от по 10 000 лева. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години. Съдът присъединил на основание чл. 23, ал. 2 от НК към така наложеното наказание и „лишаване от правото да заема изборна държавна и обществена длъжност“ за срок от 4 години.

В касационната жалба се прави искане да се отмени решението на САС, като се оправдае подсъдимият Д. В. поради липса на извършено престъпление или алтернативно да се отмени въззивният съдебен акт и делото да се върне за ново разглеждане или да се намали наложеното наказание.